

Súd: Okresný súd Prievidza  
Spisová značka: 16P/33/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210435  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová  
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814210435.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou vo veci starostlivosti o maloletú: G. J., nar. X.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza - OSV, dieťa rodičov - matky: F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Z. XXXX/XB, otca: J. F., nar. X.X.XXXX, toho času bytom Y. XX/X, P., o návrhu otca o zníženie výživného na maloleté dieťa, takto

### rozhodol:

Návrh zamietla.

### odôvodnenie:

Otec dieťaťa sa podaným návrhom doručeným súdu 11.6.2014 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola naposledy určená v sume 80,- eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza 2T 38/2011 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom vo výkone trestu odňatia slobody bol od 20.5.2011 do 16.1.2014. V súčasnosti je evidovaný na úrade práce, poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur, preto s poukazom na uvedené navrhol znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na sumu 30,- eur mesačne. Na pojednávaní konanom 23.10.2014 návrh zmenil v tom smere, že vyživovaciu povinnosť navrhol znížiť na sumu 50,- eur mesačne s účinnosťou od 1.10.2014.

Matka dieťaťa s návrhom otca nesúhlasila. Uviedla, že otec dieťaťa si nikdy vyživovaciu povinnosť na maloletú riadne neplnil, kvôli čomu bol i vo výkone trestu, preto navrhla jeho návrh zamietnuť.

Kolízna opatrovníčka maloletého dieťaťa s poukazom na skutočnosť, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, navrhla návrh otca zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16P 33/2014, pripojenými spismi tun. súdu 2T 38/11 a 4P 14/2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu tun. súdu 4P 14/2010 súd zistil, že o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletej G. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tun. súdu 4P 14/2010-32 z 24.8.2010, ktorým bola jeho vyživovacia povinnosť s účinnosťou od 1.5.2010 zvýšená zo sumy 1000,- Sk mesačne na sumu 80,- eur mesačne. Otec dieťaťa mal v tom čase vyživovaciu povinnosť iba vo vzťahu k maloletej G., bol zamestnaný, zarábala v priemere 8500,- Kč mesačne v čistom, ubytovanie mu platil zamestnávateľ, na cestovné mu zamestnávateľ prispieval 200,- Kč mesačne. Matka dieťaťa bola v tom čase nezamestnaná, poberala dávku v nezamestnanosti v sume 230,- eur mesačne, u predchádzajúceho zamestnávateľa dostala výpoveď z organizačných dôvodov, bolo jej vyplatené odstupné vo výške 2700,- eur. Maloletá

G. v tom čase navštevovala materskú školu, kde jej matka hradila poplatky 35,-eur mesačne. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2.12.2010.

Zo spisu tun. súdu 2T 38/2011 súd zistil, že trestným rozkazom 2T 38/2011-48 z 23.3.2011 bol otec dieťaťa uznaný vinným, že si úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mal finančné prostriedky zo zamestnania vo firme Edymax Holding, a.s., vo firme u E. S. a vo firme H. s.r.o., uvedeným zamestnávateľom vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím zostal dlhovať za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX sumu 772,80 eur, pričom bol trestným rozkazom OS Prievidza 1T 215/08 odsúdený za prečin podľa § 207 ods. 1,3 písm. b/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok 8 mesiacov, z výkonu trestu odňatia slobody bol 11.2.2010 podmienene prepustený, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody dva roky nepodmienene, uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19.4.2011. Do výkonu trestu otec maloletej nastúpil 20.5.2011, pričom podľa vyjadrenia otca prepustený bol z neho 26.1.2014.

Z výsluchu otca v tomto konaní súd zistil, že po návrate z výkonu trestu v januári 2014 bol nejaký čas evidovaný ako nezamestnaný, od augusta 2014 začal vykonávať práce pre spoločnosť A-gips, s.r.o. na základe dohody o pracovnej činnosti, a to prácu pomocného robotníka. Pomáha pri murárskych prácach, túto prácu vykonáva 4-5 hodín denne, keď potrebujú. Vyučený je ako autoklampiar, v tejto oblasti sa nemôže zamestnať, lebo nemá dostatočnú prax. V spoločnosti Edymax Holding, a.s. pred nástupom do výkonu trestu robil prácu pomocníka pri stroji, v spoločnosti Murstav s.r.o. prácu tesára. U uvedených zamestnávateľov dokázal zarobiť okolo 7000,- Kč mesačne v čistom, v spoločnosti Murstav, s.r.o. zarobil 10.000 až 12.000,- Kč v čistom. Uviedol, že jeho zdr. stav je dobrý, nemá žiadne vážnejšie ochorenia. V súčasnosti býva u priateľky, na stravu a bývanie jej prispieva iba občas, finančne mu pomáha. Na dohodu si zarobí okolo 80,- až 100,- eur mesačne v čistom, s maloletou G. sa nestretáva vôbec, nie sú v žiadnom kontakte. Uviedol, že do júna 2014 dostával len dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur, čo mal súd preukázané i z rozhodnutia z 27.3.2014, ktorá dávka mu bola priznaná s účinnosťou od 1.3.2014. Uviedol, že nevlastní žiaden hodnotnejší hnutel'ny ani nehnuteľný majetok. Uviedol, že po dohode s priateľkou by bol schopný platiť výživné aspoň 50,- eur mesačne, v súčasnosti má dohodu o pracovnej činnosti uzavretú na dobu určitú do 31.12.2014.

Zo správy od spoločnosti A-gips, s.r.o. so sídlom Handlová z 5.8.2014 súd zistil, že otec dieťaťa uzavrel s ich firmou dohodu o pracovnej činnosti 31.7.2014 za odmenu 2,023 eur na hodinu a max. 10 hodín týždenne s účinnosťou od 1.8.2014 do 31.12.2014. Z potvrdenia o odmene za zárobkovú činnosť z 13.10.2014 mal súd preukázané, že za september 2014 pri počte odpracovaných hodín 38 otec zarobil v uvedenej spoločnosti čistú mzdu vo výške 53,96 eur. S účinnosťou od 1.10.2014 do 31.12.2014 otec dieťaťa uzavrel s uvedenou spoločnosťou ďalšiu dohodu o pracovnej činnosti, za tých istých mzdových podmienok.

Z výsluchu matky dieťaťa v tomto konaní súd zistil, že maloletá je v súčasnosti žiačkou 4. ročníka ZŠ, v škole má bežné výdavky začiatkom roka 100,- eur, jej zdr. stav je dobrý, výdavky má v súvislosti s tým, že nosí okuliare, a to 80,- eur ročne. Matka maloletej je zamestnaná, zarába v priemere okolo 400,- eur mesačne v čistom plus poberá prídavok na dieťa s tým, že má ešte vyživovaciu povinnosť na ďalšiu dcéru F. J., nar. XX.X.XXXX, na ktorú má určené výživné 135,- eur, ale vyplácajú jej len náhradné výživné vo výške 108,- eur mesačne. S deťmi býva v dvojizbovom byte, kde mesačne hradí 255,- eur nájomné vrátane inkasa, okrem toho spláca úvery 118,- eur a 50,- eur mesačne, ktoré úvery si brala na skvalitnenie bývania. Uviedla, že otec dieťaťa dlhuje na mal. G. výživné približne 3.000 až 4.000,- eur, čo sa vymáha v exekučnom konaní. Zo mzdového listu matky dieťaťa za júl 2013 až jún 2014 mal súd preukázané, že matka dieťaťa zarába v priemere 411,87 eur mesačne v čistom. V období február až jún 2014 bola matka dieťaťa PN, poberala nemocenské dávky v priemere okolo 265,- eur mesačne.

Zo správy zo šetrenia pomerov zo strany kolízneho opatrovníka z 25.7.2014 mal súd preukázané, že maloletá má v domácnosti matky vytvorené veľmi dobré podmienky, matka jej zabezpečuje riadnu starostlivosť, od doby poslednej úpravy výživného v roku 2010 uplynuli 4 roky, v súvislosti s čím sa zvýšili výdavky na maloletú.

Z oznámenia od spoločnosti Murstav, s.r.o. z 29.7.2014 súd zistil, že otec dieťaťa u nich pracoval v období od 7.10.2010 do 20.12.2010 na dobu určitú, keďže od uvedeného obdobia uplynula dlhá doba, nie je možné uviesť, či by mohol byť naďalej u nich zamestnaný.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 2,3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 cit. zákona, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá cit. zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Po zhodnotení vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti je v súčasnosti v celom rozsahu neopodstatnený. Z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody v máji 2011 bol otec dieťaťa riadne zamestnaný, pracovnou činnosťou dokázal zarobiť sumu 7.000,- Kč a v spoločnosti Murstav, s.r.o. i sumu vo výške 10.000,- až 12.000,- Kč mesačne v čistom, čo uviedol vo svojej výpovedi otec dieťaťa. Do výkonu trestu odňatia slobody bol vzatý v súvislosti s tým, že bol vyššie citovaným trestným rozkazom tun. súdu odsúdený pre opakované si neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej G. na základe čoho súd dospel k záveru, že skutočnosť, že bol vzatý do výkonu trestu odňatia slobody a teda i odsúdený, si otec dieťaťa zavinil sám, a to neplnením si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej, a preto v zmysle zásady uvedenej v § 75 ods. 1 veta druhá citovaného Zákona o rodine, súd nemohol prihliadnuť na pokles jeho príjmu, ktorý má v súčasnosti po návrate z výkonu trestu odňatia slobody. V tej súvislosti súd taktiež poukazuje na to, že súd neverí tvrdeniam otca, že v spoločnosti A-gips, s.r.o. pracuje len 10 hodín týždenne a dosahuje príjem okolo 50,- eur mesačne v čistom, pretože s uvedenou spoločnosťou opakovane uzatvára dohody o pracovnej činnosti, jeho príjem je nižší, ako keď poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur mesačne, jeho zdr. stav je dobrý, má bohaté pracovné skúsenosti v rôznych oblastiach, preto otcom dieťaťa uvádzaný príjem súd nepovažuje za reálny. Vychádzajúc z uvedeného, s prihliadnutím i na tú skutočnosť, že maloletá G. je od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti o 4 roky staršia a v súčasnosti je žiačkou ZŠ a doposiaľ určené výživné v sume 80,- eur mesačne jej iba sčasti pokrýva výdavky v súvislosti s hradením základných životných potrieb, súd návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti v celom rozsahu ako neopodstatnený zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).